

Egy most hazatért deportált írja sorokat, akit a szegedi közellátás nem tart egyenlőnek az itthonmaradtakkal. Hazatérésem után megkaptam élelmiszerjegyeimet, melyekre acet is járna a fűszerektől. Mikor ki akartam váltani, már sehol sem lehetett acetet kapni, mert kifogyott és azóta már eltelt több mint egy hónap és még mindig nem kapok. Ha volna pénzem, megvenném feketén, mert úgy lehet korlátlan mennyiségben kapni, na de egy deportált, aki semmijét sem találta meg, most nem adhat 100 pengőt egy liter acetért. Azt hiszem, a közellátási hivatalnak lenne kötelessége gondoskodni arról, hogy azok, akik annyi szenvedésen mentek keresztül, mint mi, deportáltak, minden körülmények között megkapják a minimális fejadagokat. Ezuton szeretném felhívni az illetékesek figyelmét, hogy sürgősen intézkedjenek, hogy az általuk kiadott jegyek ne kallódjanak el, hanem beválthatók legyenek. Egy deportált.